

Т. П. Гончаренко

Носенко Надія Сергіївна

НОСЕНКО Надія Сергіївна (16. 11. 1918, м. Олександрія, нині Кіровогр. обл. – 13. 08. 2010, Запоріжжя) – скульпторка. Дружина І. Носенка. Член НСХУ (1967). Закін. Дніпроп. художнє училище (нині Дніпро, 1941; викл. М. Погрібняк, О. Жирадков). Під час 2-ї світової війни перебувала в евакуації в м. Туапсе (РФ), Баку. Брала участь у благоустрої м. Дніпродзержинськ (нині м. Кам'янське Дніпроп. обл.; 1944–45). Від 1951 мешкала в Запоріжжі. Працювала скульпторкою в майстернях обл. товариства художників (1951–62), на худож.-вироб. комбінаті (1962–98). Більшість робіт виконала у співавт. із чоловіком. Основні галузі – станк. та монум. скульптура. Створила монументи героям 2-ї світової війни та Героям Соц. Праці, правдиві образи металургів, хліборобів, ліричні жін. портрети, проникливі образи шевченкіани. Учасниця обл., всеукр. мистецьких виставок від 1952. Персон. – у Запоріжжі (1977). Окремі твори зберігаються в Запоріз. худож. та краєзн. музеях.

Фотоілюстрації

Основні твори

станк. композиції – «М. Гоголь» (1951), «Герой Соціалістичної Праці доярка М. Сардак» (1956, 1963), «Заочниця» (1957), «Запорожці. Заслужений металург УРСР П. Дорошенко та перший підручний Л. Перехрест», «У наймах коси побіліють» (обидві – 1961, співавт.), «Наймичка» (1964), «Ланкова», «Металург» (обидві – 1967), «Бригада комуністичної праці М. Кінебаса» (1970; обидві – співавт.); рельєф «Мати» (1980-і рр.); барельєф «Мистецтво належить народу» (на фронтоні Запоріж. укр. муз.-драм. театру ім. В. Магара, 1952, співавт.); пам'ятники – «Материнство» (1953, м. Бердянськ Запоріж. обл.), «Металург» (1959, Запоріжжя), «Слава героям праці» (1960, м. Дніпрорудне Запоріж. обл.; обидва – співавт.), «Наука і праця» (1965), «Морякам-десантникам» (1972; обидва – м. Бердянськ), «Клятва» (1973, смт Михайлівка Запоріж. обл.; обидва – співавт.), «За Батьківщину» (1974, с. Омельник, співавт.), «Моя Вітчизна» (1975, колгосп «Батьківщина» Гуляйпільського району), загиблим розвідникам «Вибух» (1984, с. Лугівка), «За рідну землю» (1987, радгосп «Південний»; обидва – співавт.), В. Чапаєву (1988–91, радгосп «Чапаєвський», співавт.); погруддя Героїв Рад. Союзу І. Снітка (1969, с. Новоукраїнка), Є. Носаль (1973, смт Михайлівка); стела «Ніхто не забутий» (1972, смт Новомиколаївка, співавт.; усі – Запоріж. обл.).

Рекомендована література

1. Н. С. Носенко. Персональна художня виставка: Каталог. З., 1977;
2. Латанский С. «Степом, степом...» // Индустр. Запорожье. 1999, 27 февр.; Чуприна А. Надежда Носенко – единственная в Запорожской области женщина-скульптор // МИГ. 2003, 6 марта;
3. Алексеева О. Професійне мистецтво Запоріжжя: на зламі часів // ОМ. 2008. № 3;
4. Босько В. Люди, події, факти – 2018: Альм. Вип. 13. Кр., 2017.

Бібліографічний опис:

Носенко Надія Сергіївна / Т. П. Гончаренко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2021. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-73983>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).